

PESACH, PURIM & CHANUKA

Drie feesten die in de Bijbel voorkomen. Een ervan, Pesach, is een feest dat door God Zelf is ingesteld. Het behoort tot de Moadiem (vastgestelde tijden/ feesttijden) van de Heer. Het Purim en Chanuka zijn feesten door mensen ingesteld. De instelling van het Purim kunnen we lezen in het Bijbelboek Esther (Est. 9:26-32). De instelling van het Chanuka staat niet in de Bijbel. De instelling hiervan kunnen we terug vinden in het apocriefe boek 2 Maccabeeën (2 Mac. 10:5-8). In Joh. 10:22 lezen we wel dat Yeshua tijdens het feest van de Tempelwijding (Chanuka) in Jeruzalem was.

Je zou het op het eerste gezicht misschien niet denken, maar deze drie feesten hebben iets gemeen met elkaar. Het zijn namelijk alle drie feesten, waarbij verlossing centraal staat. Tijdens Pesach staat men stil bij de verlossing uit Egypte. Purim brengt de overwinning op Haman in herinnering. Met Chanuka viert men het feit dat de Tempel, ontheiligd door Antiochus Epifanes, opnieuw werd ingewijd, nadat de Maccabeeën de Grieken hadden verslagen. Drie feesten dus, die spreken over verlossing. Drie feesten die al vele eeuwen geleden zijn ingesteld, maar die nog steeds actueel zijn. De strijd die toen werd gestreden, is namelijk nog niet voorbij. Achter de vijanden van Israël zit een geestelijke macht, die hen van God af wil houden en hen wil vernietigen om zo Gods plan te dwarsbomen en Hem tot een leugenaar te maken. Het is een geest van dood, antisemitisme en rebellie. Ook voor ons als gelovigen uit de heidenen is het goed om hiervan op de hoogte te zijn en op te staan voor de waarheid. Wij zijn immers door het geloof in Yeshua medeburgers geworden van Israël en de strijd tegen het Joodse volk, is daarmee ook onze strijd.

PESACH

Historisch: Met Pesach wordt de verlossing uit Egypte herdacht. Israël moest bloed langs haar deuren smeren om de doodsengel voorbij te laten gaan, waarna farao het volk uiteindelijk liet gaan. Hij kreeg hier spijt van en achtervolgde Israël, waarna God zijn leger ten slotte in de Rode Zee ten onder liet gaan en Israël verlost was.

Actueel: Egypte is een beeld van de zonde, waarvan wij verlost zijn door het bloed van Yeshua. Ook heeft de zonde geen macht meer over ons, doordat Hij het handschrift dat tegen ons getuigd heeft uitgewist en aan het kruis heeft genageld (Kol.2:14).

Pesach is een feest dat bij velen bekend is. Zowel in de historische als in de geestelijke context. Minder bekend zijn het Purim en Chanuka. Over hun oorsprong en geestelijke betekenis het volgende:

PURIM

Historisch: Tegen de achtergrond van het Purim moeten we terug naar het Bijbelboeken Genesis, Exodus, Deuteronomium en 1 Samuël. Haman, na koning Ahasveros, de belangrijkste in het koninkrijk stamde uit het geslacht van Esau. De geslachtslijn die loopt van Esau via Amalek en Agag naar Haman, is er een van haat tegen Israël. Esau stond Jacob naar het leven (Gen. 27:41). Zijn kleinzoon, Amalek viel Israël aan toen zij uit Egypte trok (Ex. 17:8-14). Daarbij overviel hij de achterhoede, met alle zwakken, vermoelden en degene die uitgeput waren, zonder ontzag te hebben voor God (Deut. 25:17). Koning Saul spaarde het leven van Agag, na de Amalekieten verslagen te hebben (1 Sam. 15:9). Hij deed dit tegen het bevel van God in, Die had geboden de gedachtenis aan Amalek van onder de hemel uit te wissen (Deut. 25:18). Deze ongehoorzaamheid kostte hem uiteindelijk zijn koningschap.

Haman, na koning Ahasveros de belangrijkste man in het koninkrijk, had door list en bedrog de kans gezien om een plan tot uitvoer te brengen om het Joodse volk te vernietigen. Zijn plan werd door toedoen van Mordechai en Esther te niet gedaan. Uiteindelijk werd hij zelf opgehangen aan de galg die hij had klaargemaakt voor Mordechai.

Interessant detail hieraan is, dat Mordechai stamt uit hetzelfde geslacht als koning Saul (Est. 2:5). Saul liet Agag in leven, waardoor Haman uiteindelijk zijn haat kon uiten aan het Joodse volk. Door het optreden van Mordechai, de achterkleinzoon van Kis, de vader van koning Saul, wordt Haman gestopt. Toch is de geest waardoor, zowel Esau, Amalek, Agag en Haman geleid werden nog steeds actief. Het is de geest van antisemitisme. Deze geest heeft door heel de geschiedenis heen geprobeerd het Joodse volk te vernietigen, met als dieptepunt de Shoah (holocaust), uitgevoerd door het Nazi-Duitsland van Hitler, waarbij 6.000.000. Joden de dood vonden in de kampen.

Actueel: De geest van antisemitisme is ook nu nog steeds actief. Telkens weer duikt hij op. Niet altijd duidelijk zichtbaar. Steeds weer in een ander jasje. In onze tijd is het in de vorm van antizionisme. Zionisme is niets anders dan het verlangen terug te keren naar Jeruzalem. Het is God Zelf, Die zegt: "Ik ben naar Sion teruggekeerd en Ik zal midden in Jeruzalem wonen" (Zach. 8:3). En in Psalm 132:13 "Want de HEERE heeft Sion verkozen, Hij heeft het begeerd tot Zijn woongebied." Op nog tal van plaatsen in de Bijbel geeft God aan, dat Hij verlangt naar Sion/Jeruzalem en dat Hij Israël er terug zal brengen, hetgeen we in onze dagen mogen zien. Gods tegenstander is daar uiteraard niet blij mee en zal er alles aan doen om dat tegen te gaan. Daarom gebruikt hij steeds weer nieuwe methodes. Op dit moment wordt er alles aan gedaan om "politiek correcte" wijze het bestaansrecht van Israël en/of haar grondgebied in twijfel te trekken. De Bijbel is er duidelijk over. Op vele plaatsen in de Schrift geeft God aan dat Hij Zijn volk terug brengt op de bergen van Israël, de zogenaamde "Westbank" (vreemd trouwens een rivieroever die zo breed [30 tot 50 km] is en bergen bevat. Nergens anders ter wereld komt dit voor dan alleen ten westen van de Jordaan). Maar God

zegt: “Ik zal hen in hun land planten, en zij zullen nooit meer weggerukt worden uit hun land, dat Ik aan hen gegeven heb, zegt de HEERE, Uw God.” (Amos 9:15).

God heeft namelijk Zijn Naam aan het volk verbonden. Joden stammen af van Juda, in het Hebreeuws: יהודה . De Naam van God, YHWH schrijf je als volgt: יהוה. Het scheelt maar een letter. Namelijk de dalet ד, hetgeen deur betekent. In het Joodse volk bevindt zich de Deur naar de Vader. Zijn Naam is Yeshua. Het Hebreeuwse woord voor naam is: SHEM. Antisemitisme is niets anders dan haat tegen God. De Heilige van Israël.

We zien dus dat het Purim een zéér actueel feest is. Niet alleen voor het Joodse volk, maar voor iedereen, die de God van Israël lief heeft.

CHANUKA

Chanuka (= inwijding) wordt ook wel het lichtfeest genoemd. Chanuka is het feest, waarbij het Joodse volk herdenkt dat de Tempel opnieuw werd ingewijd.

Historisch: De geschiedenis van chanuka gaat terug op de tweede eeuw voor Chr. In die tijd was het Seleucidische rijk van Antiochus Epifanes aan de macht in Israël. Het Midden-Oosten was een Hellenistische wereld en ook in Israël waren er mensen, die Gods Torah niet meer wilde navolgen. De Joden werd verboden hun Godsdienst te belijden. Er mochten geen offers meer gebracht worden en de Moedien (de feesten van de HEERE, incl. de shabbat) mochten niet meer worden gevierd. Uiteindelijk werd de Tempel verontreinigd, nadat Antiochus Epifanes goddeloze offergave op het altaar had gebracht, die strijdig waren met de voorschriften, die God in Zijn Torah had geboden. Ook werden er braspertijen gehouden en prostitutie en overspel werden er volop bedreven. Een opstand kon dan ook niet uitblijven en uiteindelijk werd Antiochus Epifanes verslagen door de Maccabeeën.

Het is niet met zekerheid vast te stellen, maar volgens de overlevering was er nog maar genoeg van de heilige zalfolie om de menora te laten branden, terwijl het maken ervan acht dagen duurde. Door een wonder bleef de menora acht dagen branden tot de heilige zalfolie bereid was om alle attributen in de Tempel te heiligen. Het is vanwege deze overlevering dat Chanuka ook wel Lichtfeest wordt genoemd.

Daarom gebruiken de Joden nu nog ieder jaar tijdens het feest een speciale kandelaar: de Chanukia. Deze kandelaar bestaat uit negen kaarsen, waarbij een kaars gebruikt wordt om de andere kaarsen aan te steken. Deze kaars wordt de Shamash (dienaar) genoemd. De eerste dag wordt de eerste kaars aangestoken met de Shamash. Iedere dag wordt er een kaars meer aangestoken, zodat op de laatste dag van het feest alle kaarsen branden.

Actueel: De Chanukia geeft een prachtig beeld weer. De Shamash (dienaar) steekt de andere kaarsen aan. Zo zijn wij door het Licht van de wereld (Yeshua) aangestoken om ons licht te laten schijnen voor de mensen tot verheerlijking van onze hemelse Vader. (Matth. 5:16).

Waar het bij dit feest ten diepste om draait, is heiliging en toewijding. De Tempel werd geheiligd met heilige zalfolie. Zo mogen wij weten dat ook wij gezalfden zijn. Wij hebben de Heilige Geest ontvangen. Paulus schrijft in 1 Kor.3:16 het volgende: "Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest in u woont?" Vervolgens legt hij in hoofdstuk 6:12-20 en in 2 Kor. 6:14-18 het belang uit van het leven van een heilig leven. De zaken die hij hier beschrijft zaken die overeenkomsten vertonen met de situatie ten tijde van de Maccabeeën.

Hij roept ons in Rom. 12:1-2 op om onze lichamen als een levend offer, heilig aan God te wijden en niet gelijkvormig te zijn aan de wereld, maar ons denken te vernieuwen. Dit denken wat Paulus bedoelt, komt van een andere zijde, namelijk van boven, van God. Dit is dus Hebreeuws denken en zal nooit met het Griekse denken in overeenstemming kunnen komen. Simpelweg omdat dat vleeselijk denken is. Zij zijn zonder de Geest.

Deze wereld wilt zich niet conformeren aan Gods geboden. Net als Antiochus Epifanes wordt zij geleid door een geest van rebellie. Zij die willen leven naar Gods geboden, zoals ze in de Torah staan worden veracht en bespot, net als de Joden ten tijde van de Maccabeeën.

"We leven nu in het Nieuwe Verbond. Geen wet, alleen genade." Een uitspraak, die door vele gelovigen heden ten dage gedaan wordt. Telkens weer probeert de geest van rebellie gelovigen te verleiden om zonder Gods geboden te leven. Maar Yeshua zelf zegt dat de Torah (leefregels) niet zijn afgeschaft (Luk. 16:17/Matth. 5:18). Op tal van plaatsen in de Schrift lezen we dat Gods geboden eeuwige inzettingen zijn. Ook in het N.T. roepen behalve Yeshua, ook de apostelen op om ons geloof d.m.v. daden te laten zien. Geloof zonder werken is immers dood (Jac. 2:14-26)

We leven in een Grieks-denkende wereld en dat zoals gezegd nooit in overeenstemming met het Hebreeuwse denken kan komen. De strijd zal gestreden moeten worden. In Openb.15:3 zingen de overwinnaars van het beest 2 liederen. Namelijk het Lied van Moshe (Mozes, die staat voor de Torah) en het Lied van het Lam (Yeshua, genade).

In Zach. 9:12-13 vertelt God over die strijd en de uitkomst ervan: "Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden, als ik Mij Juda zal hebben gespannen, en Ik Efraïm op de boog zal hebben gelegd, en Ik uw zonen, Sion, zal hebben opgezet tegen uw zonen, Griekenland, en Ik u gemaakt zal hebben als het zwaard van een held." Keer terug naar de burcht. Dit is de burcht Sion. God is immers opgestaan om Zich over Sion te ontfermen en Hij roept ons op om met Hem mee te gaan en niet in het Grieksdenkende wereldsysteem te blijven. Jes. 56:1-8 komt hiermee overeen. Recht doen, volgens Gods Woord, wordt uiteindelijk beloont. Hij zal de verdrevenen uit Israël (Juda en Efraïm) bijeen brengen. Juda (het Joodse volk) is de boog en Efraïm de pijl. Samen

zullen zij een zijn (Ez.37:15-22/Jes. 11:12-13) en zij zullen zich houden aan Zijn verbond, omdat Hij het in hun harten heeft geschreven (Jer.31:31-33).

Juda zal zijn stok opnemen en zijn Messias, Yeshua, herkennen en erkennen. (Zach.12:10). Efraïm zal ook zijn stok opnemen. Hij zal terugkeren naar zijn oorspronkelijke Hebreeuwse wortels. Hij zal zich bekeren van de zonde van Jerobeam, het loslaten van de shabbat en de andere feesten van de HEERE. Het is exact dezelfde zonde als waaraan de kerk zich schuldig heeft gemaakt. Jeremia roept op om op de wegen te gaan staan en te vragen naar de aloude paden, waar de goede weg is en die te bewandelen. Om rust te vinden voor uw ziel (Jer.6:16).

Ook het Chanuka is dus een feest om voor ons als gelovigen bij stil te staan en ons af te vragen of we volledig zijn toegewijd op de manier die God van ons vraagt.

Toegewijd zijn betekent: niet meer ik leef, maar Christus in mij. Yeshua zal als we werkelijk dood zijn voor deze wereld Zijn Torah in en door ons leven.

Drie feesten. Alle drie actueel. Yeshua heeft de strijd voor ons gestreden. Hij heeft ons verlost van de zonde, maar de strijd tegen Zijn Naam en Zijn kinderen duurt nog steeds voort. Satan zal blijven proberen om ons te verleiden om Gods wegen te verlaten en ons proberen aan te zetten een wereldgelijkvormig leven te leiden.

Openb. 3:7 -8 "Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent: Ik ken uw werken. Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend."

Openb. 3:10-12 "Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen. Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam."

Door Bert-Jan Schuurman